

Na soudním jednání, které jsem navštívila v Brně 06.11, byl projednáván případ muže ukrajinské národnosti, Sergeje, který byl obviněn z napadení dvou mladých lidí, z nichž jeden byl nezletilý. Incident se odehrál 25. listopadu, když poškození přišli do bytu, kde Sergej žil se spolubydlicím, aby vyklidili jeden z pokojů. Konflikt začal slovními útoky a následně eskaloval do fyzického napadení. Sergej vulgárně nadával a oháněl se dřevěnou židlí, kterou později hodil směrem k poškozeným. Následně vzal do ruky kuchyňský nůž o délce čepele 20 cm a mířil jím na krky poškozených, vyhrožujíc jim zabitím a prohlašujíc, že mu nevadí skončit ve vězení. Poškozený utrpěl řeznou ránu délky 2 cm. Obžalovaný byl shledán vinným z trestného činu ublížení na zdraví, výtržnictví a nebezpečného vyhrožování a odsouzen k dvouletému trestu odnětí svobody a následnému vyhoštění na dva roky.

Při řízení byl přítomen tlumočnick z češtiny do ukrajinštiny, který zprostředkoval komunikaci obžalovaného a soudu. Tlumočnick však působil poněkud nejistě. Jeho projevy byly pomalé, a chvílemi působilo, že nemá plnou kontrolu nad jazykem, což komunikaci občas komplikovalo. To, co mě na této situaci překvapilo, bylo, jak komunikace skrze tlumočnicka nejen že ztěžuje přímý kontakt mezi obžalovaným a soudem, ale také vytváří bariéru, která může ovlivnit vnímání důvěryhodnosti a autenticity výpovědi.

Obžalovaný působil v soudní síni velmi sebejistě. Sergej mluvil nahlas a mnohokrát se vracel k tématům, která nebyla pro případ relevantní. Například zmiňoval své dluhy, finanční problémy rodiny na Ukrajině a uváděl, že má dvě vysokoškolská vzdělání. V některých okamžicích nebylo jasné, proč se taková témata snažil zařadit do svého projevu. Ačkoliv soudkyně nezasahovala a nechala obžalovaného mluvit, většina z jeho vyjádření nebyla pro případ podstatná. Mnohokrát zdůrazňoval, že není vinen, a stěžoval si na to, že poškození v důkazech nejsou přesní. Také tvrdil, že sám utrpěl zranění, avšak nedostalo se mu lékařské péče, což podle něj nebylo férové. Během svého projevu obžalovaný několikrát zdůrazňoval, že chce být vrácen na Ukrajinu. Bylo pro mě překvapivé, že soudkyně nechávala obžalovaného mluvit tak dlouho o nesouvisejících tématech. To mě vedlo k zamyšlení, zda je takový postup standardní nebo jestli zde hrál roli faktor komunikace přes tlumočnicka.

Chování obžalovaného, jak se postupně ukázalo, bylo příznačné pro někoho, kdo měl s trestními procesy již zkušenosti. Sergej sám totiž přiznal, že byl v roce 2023 v Česku odsouzen za těžší trestný čin, což jeho chování v soudní síni do určité míry vysvětlovalo.

Obhájce obžalovaného, který byl přítomen, působil viditelně sklesle a melancholicky. Během jednání projevoval své emoce velmi otevřeně a často vypadal, jako by byl situací znechucený. Obhájce během řeči obžalovaného nijak nezasahoval a nechal jej mluvit, předtím stručně vyjádřil, že obžalovaný svou vinu neuznává. Po dlouhé řeči obžalovaného dostala slovo státní zástupkyně, která se vyjádřila velmi stručně, že projev obžalovaného považuje za „nedůvodný“ a že se obžalovaným prezentované

argumenty nijak nepodílejí na obhajobě případu, což završilo celou řečnickou část soudního řízení.

Po vynesení rozsudku, ve kterém soud zamítl odvolání, obžalovaný požádal o možnost položit otázku soudu. Soudkyně mu však odpověděla, že otázky nejsou povoleny. Zdálo se, že obžalovaný se tímto způsobem ještě pokusil dosáhnout zmírnění svého trestu.

Celý proces na mě působil poněkud zvláště, skoro jako nepřipravený monolog obžalovaného, který se zdál být zcela bez jasného zaměření či záměru. Jeho projev připomínal nesourodé vyprávění člověka, který sám neví, na co konkrétního by měl upozornit, aby si zajistil alespoň nějakou naději na zmírnění trestu. Ke konci této podivné řeči navíc obžalovaný odhalil, že má za sebou předchozí soudní zkušenost za ještě závažnější trestný čin. Tato informace celkový dojem z jeho vystupování ještě umocnila.

Emocionálně mě překvapilo, jak nepříjemné bylo s obžalovaným sdílet jeden prostor. Ani jsem nečekala, že bych mohla zažít takový pocit diskomfortu. Obžalovaný působil nejen sebevědomě, ale i chaoticky.